

NOVINY STŘEZINY

Pravidelně nepravidelný zpravodaj č. 68

Otevření Hudbocvičny, vysvědčení učitelům, nové parkoviště, úspěchy...

Přestřižené tkaničky zahájily provoz Hudbocvičny

Od středy 23. října máme svoji Hudbocvičnu. Proč tak podivný název? V sále totiž najdete podium, klavír, zvukovou techniku ale i žebřiny, kruhy a basketbalový koš. Provoz nového sálu byl zahájen koncertem absolventů - Opensálem. Nechybělo ani přestřižení, v tomto případě ne slavnostní pásky, ale tkaničky od tenisek. „Je potřeba si uvědomit, že jde skutečně o provizorium. Pevně doufám, že se v příštích letech podaří vybudovat důstojný a potřebám školy odpovídající koncertní sál. Nicméně, už se skutečně těžko vejde do našich stávajících sálků,“ řekl k otevření sálu Karel Šust, ředitel ZUŠ Střezina. A protože v Hudbocvičně není vždy nejtepleji, neuškodí malá rozcvička. Rovněž předsálí chceme mít hezké. O malbu se postarala Veronika Brožková z výtvarného oboru. Prostory plánujeme ještě více zvelebit. **Foto: Jitka Hodasová**

Milí rodičové, žáci a příznivci veškerého umu vůkol!

Přestože se v době psaní tohoto úvodníku kvapem blíží školní pololetí, venku je jaro a ptáci začínají zpívat. My se ale nenecháme oklamat luzným zpěvem opeřenců a s pohledem upřeným na kalendář si připomeneme tradiční pololetní povinnost všech škol – vysvědčení. Letos jsme pro vás na pololetí připravili novinku.

Vždy po několika letech se rodičů i žáků ptáme formou dotazníku na jejich spokojenost se školou.

Protože materiálně se ve škole za poslední roky bohužel nic moc nezměnilo (o pokračování stavby se dočtete na jiném místě), rozhodli jsme se vás tentokrát požádat o vysta-

vení takového **vysvědčení naruby** – tedy od žáků a rodičů pro samotné učitele. V duchu Střeziny jsme vše vymysleli trochu s nadsázkou, takže „předměty“ jsou spíše souhrnem očekávaných vlastností učitele, ale i tak nám vaše hodnocení jistě poskytne zajímavou zpětnou vazbu. Dotazník je samozřejmě anonymní. Vysvědčení může každý vystavit jednomu nebo i více učitelům, které zná z vlastní zkušenosti (jako žák, rodič, prarodič, sourozenec ...), zapojit se tedy může celá rodina.

Způsob známkování jsme ponechali stejný, jako v ZUŠ – tedy v rozpětí známek 1 až 4. Pro každý „předmět“ je tam pro nerozhodné

i možnost „nevím“. Termín hodnocení se vztahuje k pololetí, dotazník tedy zpřístupníme na webu školy od pátku 24. ledna do pátku 7. února 2020.

Došlé odpovědi vyhodnotíme a každému učiteli pak vystavíme vysvědčení z průměrných hodnot všech známek.

Přeji všem žákům i nám učitelům, aby pololetní hodnocení přineslo hodně radosti a tam, kde se ukáže potřeba přidat, také hodně vůle a chuti na sobě zapracovat!

Karel Šust,
ředitel školy

Podzim pro stepaře znamenal i zlato z pohárové soutěže

Stepaři ihned po začátku školního roku oprášili loňské choreografie a již na konci září zatančily nejmladší členky soutěžní části souboru Fidgety Feet pro hradeckou Charitu na vernisáži výstavy na Krajském úřadě. Říjen byl věnován práci na technice a přípravě na soutěže.

Naše usilovné zdokonalování loňských choreografií se skutečně vyplátilo, protože děti s malou skupinou a juniorky s formací zvítězily nad kolegy z Brna a z pohárové soutěže na Dance Life Expo (DLE) na brněnském Výstavišti si odvezly zlaté medaile (chor. L. Hejnová). Stepaři z kategorie adults I a adults II měli tuto soutěž jako generálku před mistrovstvím světa ve stepu.

Také jsme se na DLE Brno zúčastnili v hojném počtu odpoledních seminářů, které vedl vynikající stepař a náš oblíbený lektor Daniel Borak. Na konci listopadu nás pak čekala cesta do Německa do Riesy na MS. Obě choreografie formací (adults I. od Michaely a Lenky Hejnových a adults II. od Lucie Čáslavské) byly perfektně připraveny a naši svěřenci podali výborné a statečné výkony. Postupovou čáru se však nepodařilo prolomit, ale rozhodně této akce nelitujeme, neboť je to vždy velký a inspirující zážitek být mezi stovkami vynikajících stepařů a sledovat vývoj.

Prosinec jsme věnovali ukázkovým hodinám pro rodiče a přípravě nových choreografií. V tréninku jsme se nenechali zastavit ani cukro-

Vítězná juniorská formace "Little Dream in the Cup" na DLE Brno (chor. M. a L. Hejnovy)

vím a pohádkami v televizi a v době vánočních prázdnin vzniklo mnoho minut nových choreografií. V lednu nás uvidíte na několika na hradeckých plesech a v květnu představíme v Jesličkách náš nový soutěžní program.

Lenka Hejnová, TO - učitelka stepu

Zlaté pásmo pro Safari z mezinárodní soutěže

Střezinský akordeonový orchestr Safari se 2. listopadu úspěšně zúčastnil Mezinárodní akordeonových dnů v Praze. V soutěžní přehlídce se celkem představilo více než 250 hráčů z 20 evropských zemí. Soutěž sólistů byla z velké většiny obsazena studenty konzervatoří nebo akademií (např. z Norska, Polska, Ruska, Španělska, Belgie, Chorvatska atd.), a tak bylo skutečně co poslouchat a co obdivovat: nadpozemské byly nejen výkony soutěžících, ale i jejich nástroje.

V patnáctiminutovém soutěžním programu Safari se přímo na pódiu Koncertního sálu pražské konzervatoře blýskli i dva naši sólisté - akordeonista Martin Štěpánek a zpěvačka Áňa Němečková. S ohledem na skvělé výkony ostatních orchestrů jsme nedoufali v žádný zázrak, ale porota nás ocenila fantastickým Zlatým pásmem! Cenný diplom nám

pak předali profesor pražské konzervatoře pan Ladislav Horák a pan Mirco Pantarini, samotný prezident Mezinárodní akordeonové federace. Toto ocenění je skvělým razítkem na tříletou práci Safari po velké generační obměně v roce 2016 a také povzbuzením před plánovaným natáčením našeho třetího CD.

Navázali jsme také kontakty se dvěma mimořádně vynikajícími sólisty, Viktorem Stocke-

rem (9 let) a Martinem Kotem (16 let), kteří ve svých kategoriích porazili celou mezinárodní konkurenci a už teď mají jejich jména mezi akordeonisty skvělý zvuk. Oba nám přijedou zahrát na Novoroční koncert Safari, který připravujeme na neděli 19. ledna!

Celá soutěžní výprava se uskutčnila za podpory klubu KPHO a Města Hradce Králové.

Radek Škeřík, zástupce ředitele a šéfdirigent

Nela si vyzpívala druhé místo v soutěži Pět jazyků na podiu

Gratulace patří Nele Vondroušové. Patří do třídy populárního zpěvu Aleny Kubínové. Umístila se na 2. místě republikové soutěže Pět jazyků na podiu, a to v jazyce anglickém.

(hod)

Amálka z velké konkurence vyšla se třetím místem

Ve dnech 18. a 20. 10. 2019 proběhla v Praze mezinárodní Písněvá soutěž Bohuslava Martinů. Z našich šesti zpěvaček, které se na toto soutěžní klání pilně připravovaly, si přivezla Amálka Hofmanová 3. cenu. Konkurence byla obrovská, v nulté kategorii bylo 28 dívek a Amálka byla jedna z nejmladších. Navíc cen porota letos rozdala málo. Amálce gratulujeme a přejeme spoustu dalších úspěchů, děkujeme paní učitelce Jitce Budzákové za přípravu Amálky a paní učitelce Martině Vlčkové za korepetici.

(hod)

Baletní mládí bylo úspěšné pro Vendulu Stránskou

Vendula Stránská (studentka SPD na tanečním oboru a zároveň i učitelka tanečního oboru na Střežině) si vytančila skvělé druhé místo v kategorii moderní tanec s choreografií Kout duše mé na soutěži s mezinárodní účastí Baletní mládí.

Ve 12. ročníku této soutěže bylo přihlášeno více než 600 soutěžících z 36 škol a představili se ve 320 choreografiích.

Dana Pešová, učitelka TO

Bodla kvartet laureátem dittersovské soutěže

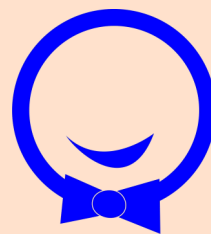
Skvělého úspěchu dosáhlo smyčcové kvarteto Bodla kvartet pod vedením Mikuláše Ježka na 26. ročníku interpretační soutěže v komorní hře Karel Ditters z Dittersdorfu a hudební klasicismus. Z Vidnavy, kde se soutěž ve čtvrtek 17. října konala, si hráči přivezli nejen první místo, ale současně se stali laureáty soutěže a svým výkonem zaujali natolik, že jim právem náleží i diplom za nejlepší interpretaci skladby Karla Ditterse. Celkem soutěžilo 39 souborů ze ZUŠ z celé republiky.

Bodla kvartet ve složení Anna Vernerová a Marie Bařinová (housle), Ondřej Metelka (viola) a Anna Marie Kadečková (violoncello) se v průběhu podzimu představil také divákům v Osicích na Adventním koncertě v místní Škroupově síni a společně s dalšími hráči ze ZUŠ Střezina a sólisty uvedl Rybovu vánoční mši na koncertech na Novém zámku v Kostelci nad Orlicí. **Ludmila Žlábková**

Vítáme účastníky
Dittersovy soutěže

Soustředění na Slovensku, koncerty i festival. To je program SSO

Přesto, že se mnozí z členů Smiling String Orchestra, ale i z jeho přípravného Malého orchestru, pilně chystají na svou individuální soutěž ve hře na housle, stranou nezůstává ani náš souborový hudební život. Obě skupiny se chystají na soustředění, počátkem

března nás čeká koncert v rámci udílení studentských vědeckých cen v pražské Betlémské kapli nebo v sobotu 6. června již tradiční Škroupův festival v Osicích.

Kromě toho věříme, že se na jaře podaří zorganizovat koncert s vynikajícím cimbalistou Jiřím Gužíkem. Propojení smyčcového orchestru s cimbálem jistě dodá naší hře zase novou nečekanou přísadu.

Konec školního roku prožijeme společně na týdenním koncertním soustředění na Slovensku, konkrétně v našem partnerském městě Banská Bystrica.

Ludmila Žlábková

Velký koncert Smiling String Orchestra s americkými přáteli a pěveckým sborem KOS

Právě po roce se v listopadu setkal Smiling String Orchestra s přáteli, na jejichž pozvání podnikl v prosinci 2018 turné do USA a Kanady.

Michael Šust s manželkou Coleen a dcerou Christy a dalšími zpěváky z jejich sboru ze St. Louis zavítali do Čech. Společně s nimi a se Smíšeným pěveckým sborem KOS z Litomyšle koncertoval náš soubor pod vedením dirigenta Mikuláše Ježka v Litomyšli a v Hradci Králové.

Miniturné začalo v Litomyšli 12. listopadu, kde jsme nejprve celé dopoledne zkoušeli, abychom hned po společné orchestrální kávě a čaji v zámecké restauraci uvítali na odpoledním koncertě žáky střední pedagogické školy. Stejně jako večer bylo hlediště prostorné Jízdárny, přebudované na moderní koncertní sál, zcela plné. Zejména večerní koncert měl skvělou atmosféru. Užili jsme si ho, i když to pro nás bylo nové, hrát a v zádech mít v jednu chvíli až 70 člený pěvecký sbor.

Hned následující den jsme se sešli v Hradci v sále sboru Církve bratrské. Oproti zámecké jízdárně to bylo prostředí mnohem intimnější, ale možná o to vřelejší.

Posluchačům se mimo jiné jako sólistky představily obě Aničky - koncertní mistr Anna Vernerová a violoncellistka Anna Marie Kadečková. Společně se sborem KOS, který vede sbormistr Milan Motl, jsme na počest 30. výročí Sametové revoluce nastudovali ikonickou Modlitbu pro Martu. **Ludmila Žlábková**

Vánoční fidlovačka naplnila hudební síň. Na podiu hrálo a zpívalo 95 žáků

Vánoční fidlovačka v Městské hudební síni byla slavnostním vyvrcholením celoročních smyčcových Fidlovaček, kterých se během celého kalendářního roku uskutečnilo

na Střezině celkem 13. Na pódiu se vystříдалo 95 žáků školy. Kapacita sálu, 200 míst, byla zcela vyčerpána a někteří museli i stát.

Koncert spojil žáky smyčcového oddělení zpěváky přípravného a populárního oddělení Lady Holanové. Velkým přínosem byla pomoc žáků zvukové tvorby ze třídy pana učitele Jakuba Stratílka s ozvučením sálu. Po skončení koncertu proběhl v prostorách foyeru malý vánoční raut pro všechny přítomné účastníky. **Iva Kulhavá, ved. odd. smyčcových nástrojů**

STO: Nové klipy, webovky a spousta plánů

STO Jazz Orchestra. Soubor, který už na Střezině existuje 17 let a stejnou dobu ho má pod svými křídly šéfdirigent Tomáš Antonín Mucha. Orchester na základní umělecké škole se od těch jiných trochu liší. Především v tom, že tam máte muzikanty ve věku od dvanácti do dvaadvaceti let. Navíc vám ti nejzkušenější každý rok v červnu odejdou a v září nastoupí nováčci. A vy s nimi musíte nacvičit repertoár a ještě se starat o to, aby to v partě klapalo. O tom, jak to všechno zvládnout, kde brát energii, nápady i čas, jsme mluvili právě s Tomášem Muchou.

STO Jazz Orchestra koncertuje, točí cédéčka a teď jste se vrhli dokonce na natáčení videoklipů...

Chci, aby žáci, kteří orchestrem projdou, měli co nejvíc zkušeností s tím, jak to u muzikantů v praxi chodí. Znamená to hraní, ale i baleení, tahání nástrojů a aparatury, cestování, zařizování kšeftů, ubytování, dopravy. To samozřejmě domlouvám hlavně já, ale třeba jim přeposílám máily, kde je moje komunikace s pořadatelem festivalu nebo s dopravcem, aby viděli, jak se takové věci vůbec dělají. Kromě hraní a natáčení CD muzikant řeší i videoklipy. A my jsme si stihli rovnou tři.

Kde jste je natáčeli a o čem jsou?

Inspirovala nás muzika, kterou jsme připravovali kvůli polským soutěžím, jde tedy o dvě písně v polštině a jednu v angličtině. Tu máme od Kristýny Gilarové, která v současné době studuje v Anglii a posílá nám aranže, za což jsme moc rádi. Tento klip se natáčel v DeNoche a šlo jednak o záběry z koncertu ale i hraný děj. To asi děti bavilo nejvíc. Další klip vznikl v tělocvičně a je proložen fotografiemi z koncertů a zájezdů a ten třetí je bez lidí pouze výtvarně zpracovaný.

Dají se už někde vidět?

Oficiálně s nimi vyjedeme v březnu. Chystáme křest s koncertem

STO Jazz orchestra už na Střezině funguje 17 let.

v hradeckém Biu Centrál a myslím, že už nyní mohou prozradit, že přijede známý a milý host – výrazná herečka, kterou proslavil seriál z roku 2019 (malá nápověda – Dycyky Most!). Pak budou k vidění na našem zbrusu novém kanálu na youtube.com.

S fungováním orchestru souvisí i jeho propagace, naučí se děti v STO i tohle?

Určitě. Máme svoje webové stránky, které loňský podzim prošly velkou změnou. Zjednodušili jsme je, je tam hodně fotek, přehledná historie a samozřejmě prokliky na facebook, instagram i youtube. Oficiálně je představíme na našich tříkrálových koncertech, z nichž jeden si uspořádala ve své obci – Chudeřicích jedna ze členek orchestru. Anežka Špásová si zařídila všechno včetně plakátků i propagace. Další koncert je v plánu v Dobřenicích. Jako hosty jsme si na koncerty pozvali Stýnku Gilarovou a Elišku Urbanovou – klarinetistka, saxofonistka, zpěvačka a nově i skladatelka. Tu mohou lidé znát ze soutěže The Voice Česko a Slovensko, kde postoupila do finále.

Už jen z toho, co jste stihli za po-

sedních pár měsíců, je vidět, že se nenudíte. Jaké to je, vést orchestr za základní umělecké školy?

Nebudu lhát, legrace to není. Už jen to, že musíte sladit děti ve věku od dvanácti do dvaadvaceti let, je masakr. Každého baví něco jiného. Těm starším musím nějak vysvětlit, aby byli mladším vzorem. Nejvíce práce je s těmi prostředními (14 – 17 let). Navíc se vám každý rok vystřídají. Už od ledna obcházím své kolegy a vyhlížím si budoucí členy. Nemůžu orchestr budovat jako značku ale spíš jako prostředí, kde se děti naučí muzikantsky fungovat. Úkoluju ty starší, aby se trochu starali o mladší, kdyby to všechno leželo jen na mně, bylo by to těžší. Je fajn, když se vyloupne nějaká vůdčí a zapálená osobnost.

Naděšení dětem nevydrží dlouho, jaká je pro ně největší motivace?

Tak to jsou určitě zájezdy nebo soustředění. Tam je sranda, potkají se s dalšími muzikanty. Je fajn, že ti starší už vědí, že na zájezdech je dobře a přenášejí to na ty mladší. Samozřejmě, že někdy je to i trochu psychologie a občas řeším drobné neshody nebo dětské smutky.

Co symboly dnešní doby – mobily – sociální sítě? Nechtějí děti trávit čas spíš tímhle způsobem než cvičením a hrou v orchestru?

Tak to je asi největší problém. Koukají do nich neustále. Moc nevnímají, co říkám nebo na čem se právě domlouváme. Tak jsem se snažil fenoménu využít a založil jsem skupinu na facebooku. Myslím, že způsob komunikace už pro ně nemůže být jednodušší, nicméně i tak selhává. Když se domlouváme na akci nebo na soustředko, chci jen, aby k mému textu dali palec nahoru, pokud jedou. Pak vidím, že

si to sice všichni přečetli, ale lajků tam mám jen pět. Pak mi hodně pomůže jeden aktivní člen orchestru, který je trošku „zbuzeruje“.

Hodně práce, volného času i energie... Vyplatí se to?

Určitě. Myslím, že za těch sedmnáct let už to mohou posoudit. Pokud bych jen učil, bez orchestru, tak z většiny žáků vychovám poučené posluchače. Ti, co projdou orchestrem, tak většinou jedou nějakým způsobem dál. Ať už jako muzikanti v kapelách nebo třeba učí na umělecké škole či pořádají koncerty a hudební projekty. Je super, když mi bývalí žáci volají, ať si s nimi jdu zahrát, že jim právě někdo vypadl z kapely. Takže pak se role obrací a já hraju v jejich souboru. A je to moc fajn.

Peníze jsou vždy až na prvním místě. Kde je berete? Všechno něco stojí, ať už soustředění, zájezd či natáčení videoklipu.

Tady by se slušelo poděkovat Magistrátu Města Hradce Králové a Královéhradeckému kraji. Obě instituce nás podporují a bez nich by to nešlo. Při orchestru funguje zapsaný spolek, který má své podporovatele a sponzory, kterým rovněž patří velký dík. A absolutně nejde zapomenout na rodiče.

Jak bude v STO Jazz Orchestra vypadat rok 2020?

Plány máme velké. Budeme hrát po celé republice, chystáme se na festival v Ostrově, v červnu do Německa. Tam absolvujeme několika-denní soutěžní festival. Zúčastníme se soutěže orchestrů v Týništi. Na podzim plánujeme velký zájezd do španělského Malgrada, už máme i termín. Pojedeme 6. – 11. října.

Jitka Hodasová

Jak se staví sen?

Při pohledu na nadpis je mi líto, že naše škola nespadá do charitativního rozměru známého televizního pořadu. Za dlouhé roky jsme si ale už zvykli, že nám jen tak nikdo zázrakem nepomůže. Více či méně trpělivě sledujeme zdoluhavé kroky radnice k naplnění našeho snu a vidíme, jak se přibližujeme či vzdalujeme cíli. Dnes vám tedy tradičně přináším další popis postupu a doufám, že je to směrem vpřed. Celá zamotaná situace se dá nyní rozdělit do tří etap:

Ta první je vybudování parkoviště na krátké zastavení (vyložení a naložení dětí) před budovou Jihu. Vyjmutí této části z celého projektu se podařilo prosadit v květnu minulého roku. Od té doby byl upraven projekt, projednány všechny nové vzniklé souvislosti a v současné době se na magistrátu města uzavírá výběrové řízení na dodavatele stavby. Ta by měla začít 1. března 2020 a skončit v červnu. Doufáme, že od září tedy bude možné využívat parkoviště pro 15 aut na zlepšení situace rodičů, kteří k nám děti přivázejí.

Dá se předpokládat, že se tedy přechodně mohou dopravní zácpy před školou ještě probíhající stavbou zkomplikovat, ale výhled na lepší budoucnost nás jistě všechny potěší. V této souvislosti všechny řidiče znovu vyzýváme k dodržování zákazu zastavení na „zelené“ ploše vedle chodníku. Téměř denně nám před školou bliká policejní auto jako zapomenutý vánoční stromček a jeho posádka neúnavně

rozdává dárky v podobě botiček a pokut.

Druhá etapa prací je také v pohybu vpřed. Od prosince 2019 probíhá revize části projektu – konkrétně budoucí budovy výtvarného oboru (nyní zbořeníště), spojovacího krčku a současné budovy tanečního oboru. Spolupráce s projekční firmou z Vysokého Mýta je z naší strany velmi dobrá a těšíme se tedy, že bude dodržen termín předání dokumentace ke stavbě – duben 2020. Pak jsou další kroky opět na městě a jsem ujišťován, že by se mělo následně vypsát výběrové řízení na dodavatele a začít znovu stavět. Snad na podzim 2020?

Třetí část zatím stále trochu vázne. Jedná se o revizi projektu zbývajících částí celého areálu Jih. Ne, že by se nedělo vůbec nic, ale tempo je podobné výstavbě našich dálnic. Rozdělením celého projektu na dvě části vyvstaly některé problémy (třeba s budoucím napojením na elektrické rozvody), které bylo třeba nejprve upřesnit. Svítá naděje, že s koncem ledna bude vše dořešeno a pak by již nic nebránilo vypsání výběrového řízení na revizi zbývajících částí areálu. Součástí této zakázky by mělo být i vytvoření varianty k současnému projektu koncertních sálů rekonstrukcí tělocvičen – stavba sálů „na zelené louce“ bez vazby na stávající tělocvičny. K tomuto kroku se také upínají naše naděje na částečné zlevnění celé stavby.

Karel Šust, ředitel školy

Kniha Monology věcí se křtila v divadelní laboratoři

Knihu pokřtil Michal Dunda z firmy Dukase. Foto: Jitka Hodasová

Záchodové prkénko, co by raději cestovalo kanály jako toaleták, rakev, které se ještě nechce do země s dvoumetrovým sebevrahem nebo kartáč na vlasy užívající si svoji majitelku a kadeřnická dostaveníčka s kamarádkami. Co bychom se dozvěděli, kdyby věci uměly mluvit? O tom přemýšleli žáci literárně-dramatického oboru základních uměleckých škol Střezina Hradec Králové a Třebechovice pod Orebem.

Vznikla tak řada monologů nejruznějších věcí. Žáci z výtvarného oboru k jejich textům malovali obrázky a na světě je nádherná kniha s názvem Monology věcí, která se v říjnu křtila v hradeckém Labyrintu

Divadla Drak. „Moc si vážím práce všech zúčastněných. Kniha vznikala rok,“ děkovala dětem Jiřina Krtíčková, učitelka literárně-dramatického oboru, která projekt organizovala. Zapojily se do něj dvě stovky dětí od nejmladších žáků prvního stupně až po maturanty. Součástí slavnostního večera byla i vernisáž výstavy všech vzniklých obrázků včetně těch, které se do knihy nevešly. Během vernisáže mladí tvůrci své texty přednášeli návštěvníkům na deseti různých stanovištích výstavní plochy, takže to chvílemi vypadalo jako v Babylonu. Když si chtěl někdo odpočinout, mohl přijít do divadelní laboratoře, kde bylo připraveno ob-

čerstvení, a zaposlouchat se do živé hudby žáků hudebního oboru.

Kniha by nemohla vyjít bez sponzorské pomoci. Poděkování patří: městu Třebechovice pod Orebem, statutárnímu městu Hradec Králové, Spolku přátel ZUŠ Třebechovice pod Orebem, Klubu přátel Jesličky z. s., firmě DUKASE s.r.o. Hradec Králové, Třebechovickým slévárnám a strojárnám, spol. s.r.o., firmě KTS-AME s. r. o., firmě VAK Hradec Králové, a. s., panu Miroslavu Vaňurovi a samozřejmě Základní umělecké škole Střezina a Základní umělecké škole Třebechovice pod Orebem. *Jiřina Krtíčková, učitelka LDO*

Muzikanti ze Střeziny si zahrají s filharmonií

V minulých letech jsme se již několikrát mohli pochlubit, že naši žáci byli zařazeni do projektu České filharmonie, kdy si mohli zkusit zkoušet a následně i koncertovat se zkušenými profesionály. Tento školní rok byli čtyři naši žáci vybráni do projektu hradecké filharmonie. Projekt nese název Filharmonie plná mládí.

Za Střezinu se účastní:

Matyáš Bláha (kontrabas)
pedagog: Daniel Vlček
Václav Spudil (hoboj)
pedagožka: Libuše Hladíková
Dominik Staša (hoboj)
pedagožka: Libuše Hladíková
Lucie Hřibová (pozoun)
pedagožka: Lucie Houdková

Zkoušky orchestru začínají v únoru a žáci společně s filharmonií společně nacvičí například skladby Bedřicha Smetany, Anotnína Dvořáka, Evropskou hymnu - hudbu z poslední věty Deváté symfonie L. v. Beethovena...

Koncerty společného orchestru Filharmonie Hradec Králové a žáků ZUŠ Královéhradeckého kraje jsou naplánovány na pátek 29. a sobotu 30. května. V pátek se hraje pro školy a organizátoři počítají s dvěma koncerty. Ty se odehrají v sále hradecké filharmonie.

„Do projektu jsme přihlásili žáky, kterým se daří a věříme, že zkoušky i koncert zvládnou bez problémů. Je to pro ně velká a cenná zkušenost. Nahlédnou do světa profesionálních hudebníků,“ dodal Daniel Vlček, učitel hudebního oboru. *(hod)*

ABSOLVENTI 2019/20

ANNA PROUZOVÁ - zpěv

HUDEBNÍ OBOR

DIANA OPANASJUKOVÁ - el. kytara a VO

MARIE BAŘINOVÁ - housle

FILIP HORČÍČKA - bicí nástroje

IVAN SVOBODA - zpěv v pop. hudbě

LENKA JACKOVÁ - klavír

RADEK VALENTA - el. kytara

ZOJA SEDLÁČKOVÁ - housle

KAROLÍNA TOŠOVSKÁ - housle

FILIP VOLÁK - akoredon

VÍT NEŠKUDLA - klavír

Foto absolventů: Ludmila Žlábková

TANEČNÍ OBOR

DENISA JANCOVÁ

MICHAELA HEJNOVÁ

MARKÉTA VESPALCOVÁ

KATEŘINA HAVRDOVÁ
BARBORA ČEPKOVÁ

LITERÁRNĚ-DRAMATICKÝ OBOR

DOMINIK LIPP

VÝTVARNÝ OBOR

ADÉLA GRITZBACHOVÁ
PETRA KOPIŠTOVÁ

DANIELA BROJÁČOVÁ

ELIŠKA NĚMEČKOVÁ

KLÁRA HRDLIČKOVÁ

NIKOLA BEKOVÁ

Soubor „Soumrak“ Purpurou zakončil koncert k poctě Jiřímu Šlitrovi

Bez recese by to ani nebyla Střezina. Tentokrát se předvedl technicko-hospodářský úsek školy. Soubor vedl ředitel školy Karel Šust a tvořili ho až na jeho žáka Tomáše Hlaváčka naprostí nehuďebníci. Za své několikatydenní zkoušení a odvahu byli odměněni bouřlivým potleskem a jistě si zaslouží svou chvilku slávy i v *Novinách Střeziny* :). Díky patří Radku Škeříkovi, který skupinu vpustil na koncert pořádaný na počest Jiřímu Šlitrovi. Foto: Tomáš Votava

Kromě péče o školu zvládají i zajímavé koníčky

Střezina má ve svých řadách výtečné pedagogy, muzikanty, tanečníky, výtvarníky i herce. A umělecké prostředí tak trochu dýchá i na technicko-hospodářské oddělení, o jehož kreativitu svědčí jednak fotografie výše a pak také fakt, že třeba naši školníci Petr Ungrád i Josef Hrach jsou šikovní nejen ve své profesi, ale také při svých zálibách. Jeden už více než deset let pořádá pro lidi cestovatelské přednášky v AC klubu a druhý už má na svém kontě nespočet nádherných dřevěných plastik.

Petr Ungrád má cestování i povídání o něm rád. Na cestě v Tunisu.

"Zakladatelem cestovatelských promítání byl před patnácti lety Pepa Tejzl z Jesliček. Tam se ze začátku i promítalo. Šlo hlavně o jeho cesty, výlety a dýchánky. Postupně se připojovali i jiní cestovatelé, já vlastně jen pokračuji v tom, co Pepa začal," přiblížil Petr Ungrád,

který již jedenáctým rokem promítá cestopisy v hradeckém AC klubu. Hlavním hnacím motorem je, že ho to zkrátka baví. "Člověk potká zajímavé lidi a hodně se toho dozví," říká. Do AC klubu tak přibližně jednou za čtrnáct dní zavítá cestovatel ale i sportovec, vědec nebo dobrodruh, který má slušnou zásobu fotografií a informací, které mohou zajímat i někoho dalšího. Někdo se prý ozve sám, někoho si Petr sám najde a osloví. "Nejvíce lidi zajímají země, kam se sami mohou dostat. Přijdou zjistit informace, nabrat kontakty," říká. Ikony z tohoto oboru jako například Leoš Šimánek nebo Dan Pribáň nemá pro AC klub smysl oslovovat, ti jsou schopni zaplnit Aldis, byla by to pro ně malá ryba. "Hodně záleží na osobnosti. Myslím, že někdy je úroveň přednášek na opravdu vysoké úrovni. Jednou cestovatelé přivezli dokonce i motorku, na které projeli kus světa, ochotně lidem odpovídají na dotazy, předávají si kontakty," dodává Petr Ungrád.

Informace, o čem se bude přednášet, je možné najít na webových a facebookových stránkách AC klubu. Nyní je na radě cestopis o Kliningradu, Novém Zélandu a o putování na kolech. Tak trochu z jiného soudku je koníček Pepy Hraha. I když se v dětství chtěl stát kameníkem, tak nakonec propadl dlátům a dřevu. Vyučil se truhlářem. Jeho umu hojně využívá Divadlo Jesličky, pro které vyrábí nejrůznější

Josef Hrach, v pozadí jeho první zakázka pro Jesličky - deset malých černoušků.

dekorace do inscenací. "Moje první řezbářské pokusy začaly vznikat asi tak před patnácti lety. S jediným dlátem jsem tvořil misky, lžice, svícny, později, ruku v ruce s touhou vyzkoušet si něco složitějšího, dřevěné plastiky," líčí začátky Pepa Hraha. Pak když se začala rozrůstat i sbírka dlát, začal tvořit větší dřevěné plastiky. Jeho dílnou je zahrada jeho rodičů i vlastní byt. Nejoblíbenějším materiálem je lipové dřevo, výjimečně třešeň nebo ořech. "Inspirací je pro mě lidská tvář, tvořím podle intuice," dodává. Pepa má za sebou už i několik výstav - hradecká městská knihovna, galerie na Kavčím plácku, pražská galerie U Zlatého kohouta a nyní naposledy knihovna v Turnově. Vyřeže v podstatě cokoliv podle popřání. "Mám za sebou dřevěné plastiky Krakonoše, vodníka nebo sovy," dodává.

Jitka Hodosová

Vánoční kratochvíle tanečnicků naplnily Hudbocvičnu i sály

Závěr roku je i pro tanečnický hodně rušný. V ukázkových hodinách se rodičům, prarodičům i kamarádům předvedou všichni žáci tanečního oboru. Letos využili nejen taneční sály ale také i Hudbocvičnu. Diváci tak mohli nahlédnout do hodin tanečních lekcí a užili si i několik tanečních představení.

Foto: Jitka Hodasová

Peciválek přiblížil tradice učitelům z Evropy

Tanečníci ze střezinského folklorního souboru Peciválek předvedli učitelům z evropských zemích, jak se u nás dodržují lidové zvyky a tančí lidové tance.

"V rámci programu Erasmus - dědictví kolem nás jsme byli požádáni, jestli bychom se neujali asi devíti učitelů z Polska, Německa, Bulharska a Španělska a nepředvedli jim, jak se u nás lidové zvyky dodržují. Výzvu jsme přijali moc rádi a užili si to jak děti tak i učitelé," přiblížila projekt Eva Hysková, která Peciválek vede. Děti učitelům ukazovaly, jak se tančí při

posvícení, i jak se při těchto lidových slavnostech vaří a které tradice se drží. Dokonce je vtáhly do tance a všichni dohromady si zkusili tančit Jihočeská kola z Doudlebska. "Krásné bylo, když přišla Eva Černíková a zahrála hostům na dudy, to mělo obrovský úspěch," dodala Eva Hysková.

(hod)

Co tanečníci chystají?

31. březen - 19 hodin - autorský večer J. Kočnara (taneční choreografie)

6. duben - 17 hodin - představení Viktora Černického v Hudbocvičně (50,- vstup, žáci TO zdarma)

14., 15. a 16. dubna - Seminář s Markétou Elblovou, tanečnicí a pedagožkou na sále č.4 a ve velké tělocvičně ZUŠ (pro žáky TO)

31. května a 1. a 2. června - Pohyb - prostor - čas - závěrečné představení (Filharmonie HK)

2. června - 19 hodin - Klapity klap (Aldis)

Na Střezinu přijel dráteník. Děti si vyráběly ozdobičky na stromek

Na Střezinu v předvánočním čase přijel Aleš Kulhánek, aby dětem předvedl, co všechno se dá vyrobit z drátků. Dráteník dětem vyprávěl o řemesle a každé si mohlo vyrobit i malou ozdobičku na stromeček. „Není to zdaleka poslední akce. Plánuji pro žáky tanečního oboru se zaměřením na lidový tanec další řemeslné dílny," Eva Hysková, učitelka tanečního oboru - lidový tanec, která workshop zorganizovala.

Text i foto: hod

Představujeme naše nové kolegy a kolegyně

V září řady našich zaměstnanců rozšířilo několik nových kolegů. Naše škola má nyní 99 zaměstnanců. Rozhodli jsme se vám nové kolegyně alespoň stručně představit.

Jana Kucháriková - HO - lesní roh

V roce 1997 jsem ukončila studium na Konzervatoři v Teplicích obor lesní roh. Dále jsem vystudovala Janáčkovu akademii múzických umění v Brně ve třídě prof. J. Petráše. Od roku 1996 jsem členkou Filharmonie Hradec Králové. Vyučuji na Konzervatoři v Pardubicích.

Darja Hlinková - taneční obor

Vystudovala jsem taneční konzervatoř Duncan Centre v Praze. V rámci studií pak absolvovala půlroční stáž na Fontys Hogeschool voor de Kunsten v Nizozemsku. Během studií mě zaujala práce s lidmi s handicapem. V roce 2018 jsem vystudovala obor Ergoterapie na Univerzitě J. E. Purkyně v Ústí nad Labem. Spolupracovala jsem s divadelním sdružením Psycheche, kde působí lidé s duševním onemocněním. Vedla jsem taneční hodiny pro osoby s Parkinsonovou nemocí. Také jsem se věnovala výuce tance dětí na volnočasových akcích. Dále mě zajímá propojení současného tance, improvizace a site-specific umění. Spolupracovala jsem a účinkovala v projektu !O! ve skupině Tantehorse. Od roku 2018 studuji obor Aplikované pohybové aktivity na Univerzitě Palackého v Olomouci.

Olga Dašková - HO - klasická kytara

Pocházím z Hradce Králové, kam patří moje první muzikantské krůčky ve hře na kytaru pod vedením pana učitele Vladimíra Jarého i v dětském pěveckém sboru Jitro. Konzervatoř jsem vystudovala v Pardubicích ve třídě pana Stanislava Juříka a poté jsem krátce působila jako učitelka na tehdejší LŠU Maxima Gorkého (dnes ZUŠ Habrmanova). Po sametové revoluci jsem využila nabídky zahraničního studia v oboru filozofie, psychologie a teologie, což zůstává mým nehlubším životním zájmem dodnes. Pedagogické zkušenosti jsem postupně získávala působením na ZUŠ v Rychnově nad Kněžnou, v Žamberku a v Kostelci nad Orlicí. Do ZUŠ Střezina jsem jezdila na semináře pro učitele, kde jsem sbírala potřebné inspirace a kantorské vychytávky. Když mi v roce 2019 přišla nabídka volného pracovního místa, s radostí jsem ji přijala.

Vendula Stránská- taneční obor

Již od tří let jsem se věnovala klasickému tanci v Baletu HKH pod vedením paní Vladky Hrbkové. Od roku 2010 jsem se stala studentkou právě ZUŠ Střezina, kde jsem se naučila i technikám tance současného pod křídly MgA. Dany Pešové. Specializuji se hlavně na klasický tanec a tanec na špičkách.

Eva Hronová - HO - akordeon

Po maturitě na gymnáziu jsem se rozhodla, že další studia zasvětim hudbě. Nastoupila jsem na prezenční studium hudební vědy v Brně a současně na dálkové studium akordeonu na pardubické konzervatoři. Po ukončení bakalářského programu na hudební vědě jsem úspěšně pokračovala navazujícím magisterským oborem Management v kultuře.

Eva Hysková - TO - lidové tance

Folklor ji učaroval už v deseti letech, kdy začala tancovat ve folklorním souboru Červánek. V patnácti letech absolvovala dvouletý seminář pro vedoucí folklorních souborů, kde se seznámila s tím, co jsou lidové zvyky, tradice, kroje. Začala navštěvovat festivaly i akce spojené s folklorem po celé republice i na Slovensku. Učila ji významné osobnosti - Alena Škalová, Jiřina Mlíková, Jan Rokyta, Věra Svobodová a mnoho dalších. Má za sebou spoustu seminářů i soustředění s nejrůznějšími folklorními soubory. V Hradci Králové zakládala soubor Dupák, chodila do pardubického Karmazínu, se kterým sjedila i kus světa. Vytvářela dětský pořad Frenštátských slavností. Je šťastná, že jí folklor vstoupil do života, protože má srdce a pochází od našich předků. Kroj je pro ni vlastně druhá kůže. Lásku k folkloru chce vštípit dětem. Není to jen o tancování, je to také o způsobu života, kdy hlavní roli nehrají obchodní centra a mobilní telefony, ale úcta k přírodě, předkům, přátelům, tradicím a lidové muzice a písním.

Hlášení z kanceláře školy

Tato informace se týká plateb. Prosíme o zadávání variabilního symbolu z nových předpisů školného. Každý rok se mění a pokud zadáte ten starý, tak nám to komplikuje párování plateb. Děkujeme.

Simona Kissová, studijní referentka

OPEN DWOOR

2. června 2020

HRADECKÉ GUITTAREANDO

22. - 23. května 2020

Akordeonové oddělení se úspěšně rozrůstá

Poprvé v Hudební škole se konal týden před vánoci také tradiční koncert Vánoce s akordeonem. Celkem 25 akordeonistů od začátečníků až po ty nejzkušenější na něm předvedlo své nastudované skladby...

S vánočním programem vystoupilo také několik souborů i host koncertu Vojta Rejtar, bývalý žák akordeonového oddělení, který diváky nadchla provedením své vlastní klavírní skladby. Nechyběly ani vánoční dárečky pod stromečkem a závěrečné společné focení, které dokládá, jak se nám akordeonisté pěkně rozrůstají. **Ilona Skrbková, učitelka HO**

Report z výtvarky: Výlet na výstavy, nová galerie a krajinomalba

V Praze výtvarníci na podzim navštívili dvě výstavy.

Na podzim se střezinští výtvarníci vydali na výlet do Prahy, malovali krajinu ve Velké Úpě a uspořádali několik výstav. Nelze opomenout ani vznik nového výstavního prostoru v chodbě, která spojuje školu s Hudbocvičnou. Výtvarníci tam představují již druhou výstavu.

Papírová věž - výlet

V pátek 15. listopadu 2019 vyrazilo 50 žáků výtvarného oboru se svými učiteli do Prahy za současným uměním. Prvním cílem byla výsta-

va Papírová věž malíře Daniela Pitína v Galerii Rudolfinum. S rozsáhlou výstavou obrazů jednoho z nejvýznamnějších současných českých umělců se děti seznámily formou komentované prohlídky. Druhým zastavením výletu bylo centrum současného umění DOX, kde shlédli účastníci zájezdu kromě jiných výstav hravou instalaci O létání a jiných snech ilustrátora Petra Síse.

Krajinomalba v Úpě

22. – 24. listopadu proběhla už druhá podzimní krajinomalba ve Velké Úpě. Ačkoli počasí nebylo nijak přívětivé, pobyt v roubence Gábinka byl velmi inspirativní pro všechny účastníky. I přes ne příliš přívětivé počasí vzniklo velké množství kreseb a maleb.

Výstava v Automatu

Na tradiční výstavě v Galerii Automat v budově Studijní a vědecké knihovny před-

stavil výtvarný obor tvorbu žáků od předškolního věku až po dospělé včetně prezentace oddělení digitální fotografie.

Nová galerie

Další dvě výstavy se uskutečnily přímo v budově ZUŠ Střezina v novém prostoru, který vznikl během prázdninové přestavby jako spojovací chodba do Hudbocvičny. V Nové Galerii od listopadu do prosince vystavovala své ilustrace současná hradecká ilustrátorka a naše bývalá kolegyně Eva Horská. Výstava Opi k nám doputovala přímo z prestižního festivalu současné ilustrace Lustr.

V současné době je ve stejném prostoru ke shlédnutí výstava fotografií absolventky vý-

Vernisáž výstavy Evy Horské na chodbě na Jihu.

tvorného oboru Jany Habalové s názvem Až budu velký. Na velkoformátových fotografiích je citlivě zachycen život autorčiny tety, která pečuje o svého zdravotně postiženého syna.

Marek Bělohávek, vedoucí VO

Skywalkers hráli na benefici v AC klubu

V rámci celosvětového svátku dobrovolnictví Giving Tuesday pořádalo Gymnázium J. K. Tyla 3. prosince loňského roku benefiční koncert pro Janičku,

která trpí mozkovou obrnou. Za Střezinu tuto událost podpořila svým koncertem kapela Skywalkers, která tak pomohla dobré věci a vlídné atmosféře večera. **Tomáš Votava, kapelník**

První vernisáž výtvarného dua se v Továrně povedla

Dne 27. 11. 2019 od 18 hodin se konala vernisáž naší první samostatné výstavy. Stalo se tak v hradeckém klubu Továrna na Slezském

Předměstí a v hlavních rolích byly kresby a ilustrace. Tématem kreseb byl návrat do dětství a byly doprovázeny retro koutkem, pomocí něhož se návštěvníci mohli přenést do období Vydryšků a tlačítkových telefonů. Inspirací k ilustracím nám byli Jan Werich a jeho sbírka citátů Pětsetkrát a Boris Vian s oblíbeným románem Pěna dní. Atmosféru pak doplňovalo čtení úryvků ze zmiňovaných knih, kterého se zhostila talentovaná herečka a výtvarnice Nikola Beková. Celý večer byl velmi povedený a jsme rády, že jsme měly možnost získat tak novou zkušenost.

Tereza Kloučková a Karolína Kalousová